

Written by ПОЗНЯКОВ СПАРТАК ПЕТРОВИЧ, д.ю.н., доцент, професор кафедри адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів та природокористування України (м.Київ)

Публікація здійснена 2018.11.05

Титульний постулат у публічно-правових методах наукового пізнання формується у вигляді певних способів і прийомів, що мають різну мету, структуру, зміст і якість відносно предмету дослідження. У цьому аспекті кожен напрям науки використовує необхідні і можливі для пізнання специфічних об'єктів засоби і методи, що визначаються певним рівнем дослідницького людського розуміння змісту методології, її напрямів та зв'язків, практичних умов впровадження і застосування. Така методологія буде «життєздатною», корисною для людського буття лише за певних передумов. Ці передумови пов'язані, насамперед, із внутрішньою якістю духовного стану, віри дослідника на основі якої формується його бачення процесу пізнання і перетворення. Якість основної гіпотези, її перевірки складається з того, що інтегративний (об'єднуючий) метод дослідження права має в певній мірі широкі за сферою застосування методологічні (інтегруючі, об'єднувачі) можливості вирішення пізнавальних проблем людини щодо складних зовнішніх феноменів, соціальних явищ і процесів, їх міждисциплінарних зв'язків. У більш конкретному аспекті прикладом або сферою перевірки такої гіпотези може стати складна система господарської інфраструктури, з її зв'язками, сферами, галузями, умовами людської професійної діяльності.

Отже, інтегративні структурні властивості методу як феномену можуть виявлятися: 1) у духовному стані дослідника, його віри, яка, з одного боку дає силу здобутим знанням, з іншого – на основі такого стану складається певна якість праворозуміння сьогодні й прогноз на майбутнє, до чого ми прагнемо; 2) у природному стані права, що в людині, а не над людиною, якісні властивості такого права, що виявляються серед людей, у їх комунікації і правосприйнятті; 3) позитивному (формальному) аспектах, герменевтиці правової реальності й догматизму задля забезпечення суспільної безпеки й соціального добробуту.

Духовні, моральні, правові засоби (природні, позитивні, інтегральні) для людського буття і його адаптації у суспільстві виявляють себе певними можливостями в удосконаленні та розвитку людини і раціональної організації суспільства й держави у їх взаємодії й взаємодопомозі. Саме ця суспільно-інституційна взаємодія і взаємодопомога повинна бути ідейним постулатом, стрижнем правової політики формування умов добробуту і безпеки, принципом практичної діяльності.

Безумовно розглядаючи питання господарської інфраструктури як базового елемента сучасної економіки ключовим питанням залишається людські права і свободи, у т.ч. право на господарювання, свобода підприємництва. Гнучкість і адаптивність природного змісту «права свободи» людини в соціумі лежить у площині духовного, особливого й одиничного, а через нього до суспільного, публічного. Найбільш досконалий підхід публічно-правового сприяння (утворення умов) господарській свободі людини та її соціально-економічного розвитку зумовлений суспільною законодавчою зовнішнього нормативного правопорядку, ґрунтуючись на християнських принципах співжиття та публічного права на розвиток.

У публічно-правових дослідженнях господарської інфраструктури інтегративний метод як методологічний елемент пізнання може виявляти свої структурні властивості: 1) у конкретності дії в самій людині і відносності її господарської діяльності серед інших людей; 2) єдності і багатоманітності речового, матеріального, економічного світу відносин, у способі перетворення та використання наявних соціально-правових,

Written by ПОЗНЯКОВ СПАРТАК ПЕТРОВИЧ, д.ю.н., доцент, професор кафедри адміністративного та фінансового права юридичного факультету Національного університету біоресурсів та природокористування України (м.Київ)

Публічно-владних, публічно-сервісних сприяючих можливостей розвитку. Одна сторона – людське бачення природного, духовно-морального відчуття й сприйняття речей, інша – громадянська усвідомленість необхідності та відповідальності перед Богом, власною совістю й прийдешніми поколіннями діяти відносно цих речей ґрунтуючись на християнських принципах співжиття, нормах моралі й соціальної справедливості у відносинах.

Інтегративний метод права повинен допомогти узгодити найкращі функціональні і структурні якості, з одного боку, публічного управління економікою і її основи господарської і публічно-сервісної інфраструктури, з іншого - із потребами людського духу й добробуту, соціального й економічного розвитку, об'єктивними закономірностями ринкового саморегулювання, інноваційних інфраструктурних проблем.

Результат об'єднання інтересів публічної влади, публічно-сервісної інфраструктури органів, публічних підприємств, неурядових, громадських організацій підтримки й суб'єктів господарювання у створенні і функціонуванні господарської інфраструктури є необхідною передумовою практичного правового забезпечення реалізації права людини на господарювання й розвиток суспільства. {jcomments on}